

Skulde det ikke blive vedtaget, saa har vi jo den rigeste Anledning til at drøfte Spørgsmaalet paa de Vælgermøder, der vil blive afholdt efter denne Sags Behandling; men skulde det blive vedtaget, hvad der maaske er nogen Mulighed for, vil den Ejendomsskyldvurdering, der nu finder Sted, sikkert skabe en Utilfredshed, der mindst kan staa ved Siden af den Utilfredshed, Ejendomsskylden og Ejendomsskyldvurderingen foranledigede, straks efter at Loven var gennemført. Det er jo ogsaa ekstraordinære Forhold, der hersker med Hensyn til Ejendommenes Værdi. Der er en hel Række af Ejendomme, navnlig i Byerne, hvis Værdi i høj Grad er paavirket af Huslejelovgivningens Indflydelse, medens den Række Ejendomme — det gælder ganske særlig saadanne Ejendomme, som kun bebos af Ejerne, altsaa navnlig Villaejendomme — som ikke er Huslejelovgivningens Indflydelse undergivet, ganske naturligt har faaet en større Værdi end de Ejendomme, som Huslejelovgivningen og Huslejenævnene har lagt deres Haand paa, idet de har sat et Maksimum for, hvor høj Lejen kan blive. Vi har da ogsaa allerede hørt Røster fra de paagældende Villaejere, som mener sig uretfærdigt behandlede, hvis vi vurderer deres Ejendomme til, hvad de selv vilde sælge dem for.

Jeg har som Medlem af Overskyldraadet haft rig Lejlighed til at drøfte Spørgsmaalet med Villaejerne. De har klaget til Vurderingsmyndighederne, til Overskyldraadet og ogsaa sendt Henvendelser til Vurderingsmyndighederne; der er ligeledes sket Henvendelse til de Myndigheder, der har holdt Møder ud over Landet. Jeg har sagt til dem: Hvorfor gaar I til os, vi er jo nødte til at rette os efter Loven, og Loven siger, at Ejendommene skal sættes til Ejendomsskyld efter deres Værdi i Handel og Vandel, det kan vi ikke komme udenom, men gaa hellere til Lovgivningsmagten og sig til den: Hvis man vil sætte Villaejendommene til tilsvarende Værdi, som man sætter de Ejendomme, paa hvilke Huslejelovgivningen øver Indflydelse, forpligter vi os til i de 3 Aar, for hvilke Vurderingen gælder, ikke at sælge denne Villaejendom til en højere Pris end den, som svarer til Værdien af de Ejendomme, Huslejelovgivningen har lagt sin Haand paa. Jeg har imidlertid ikke truffet et eneste Tilfælde, hvor de saa har sagt: Det var en brillant Idé; de har alle sagt: Nej, det vil vi ikke, vi vil virkelig have Lov til, naar vi finder Anledning til eller har Grund til at sælge vor Ejendom, at tage saa meget som muligt for den, vi vil ikke være

bundne af de Indskrænkninger, der kunde være Tale om for at lægge Skat paa os, vi vil virkelig have Lov til at faa Topprisen. Men naar de saaledes selv vil forbeholde sig alle mulige Chancer med Hensyn til at faa en høj Pris for Ejendommene, maa de ogsaa finde sig i, og der er da ikke noget som helst uretfærdigt i, at den bliver sat til den virkelige Værdi i Handel og Vandel, forsaavidt som man er i Stand til at naa den. Alligevel er der ikke Tvivl om, at der vil rejse sig megen Kritik over den Vurdering, der nu foretages, og som skal gælde fra 1. Juli i Aar; det vil blive Tilfældet baade i Byen og ude paa Landet. Vi har meget ofte mødt den Paastand, at alle de Priser, der er givne for de Ejendomme, der har været i Handelen, er fuldstændige Fantasipriser, og det har ikke været frit for, at man har villet paa-dutte de Mennesker, der har handlet med Ejendomme i disse Aar, at de, for at bruge et meget mildt Udtryk, ikke var saa kloge som vi andre. Jeg mener ikke, det passer, jeg mener, at de Handler, der har fundet Sted, virkelig maa være vejledende for, hvad Værdien i Handel og Vandel er. Men det hindrer, som sagt, ikke, at der alligevel vil blive Utilfredshed med og Kritik af disse Vurderinger, og denne Utilfredshed og Kritik, tror jeg, vil komme det Lovforslag til gode, som ligger paa Tingets Bord i Øjeblikket. Jeg tror, det vil bidrage til, at dette Lovforslag vil vinde meget mere Interesse ud over Landet netop i dette Øjeblik, end det maaske ellers vilde.

Socialdemokratiets Stilling til dette Lovforslags Principer er jo paa Forhaand givet. Socialdemokratiets Program indeholder med Hensyn til Skattespørgsmaalene netop et Programpunkt om Indførelsen af en Skat paa Grundbesiddelse og endvidere en Bestemmelse om Grundværdistigningsafgift. Jeg skal med den højttærede Formands Tilladelse læse dette Programpunkt op. Det lyder saaledes: „Afskaffelse af Skatter og Love, som skaber Varefordyrelse for Befolkningen. Direkte Skat paa Indkomst, Formue og Grundbesiddelse, herunder Indførelse af en Grundværdistigningsafgift, Arveafgift. Stærkt stigende Skala i Beskatningen.“ Hermed er vor Stilling til Lovforslagets Principer givet. Jeg skal for øvrigt gøre opmærksom paa, at allerede under Ejendomsskyldlovens Behandling i 1903 udtalte vort Partis Ordfører, det nuværende 10de Medlem for Hovedstaden (Borbjerg), sig for dette Princip. Han udtalte — jeg skal med Formandens Tilladelse læse det op —: „Naar man fritager Besætning og Inventar“ — oprindelig medtog jo